

Моји утисци о књизи „Ја и моја сестра Клара“

Књига „Ја и моја сестра Клара“ ми је била најсмешнија и најзабавнија књига коју сам за ових осам година живота прочитала.

Кларин млађи брат слуша само Клару. Скоро да је слуша више него своје родитеље. Али Кларине идеје нису баш најпаметније. Често увале Клару и њеног млађег брата у невољу или незгоду.

Ја сам једна јако радознала девојчица која би хтела да сазна како се Кларин млађи брат зове!!! Зашто је писац сакрио име и идентитет Клариног млађег брата?!

Било ми је најсмешније и најчудније што њих двоје нису криви ни у каквој ситуацији. И ако они делују несташно увек имају неку добру намеру која пређе у хаос. Јако ме подсећају на мене и мог млађег брата. Ми често правимо несташлуке.

Ја се зovem Тара, па када бих била писац написала бих књигу „Ја и моја сестра Тара“. То „ја“ се односи на мог млађег брата, Страхињу, а то „Тара“ на мене, зна се.

Гле! Чак се и римује: „Ја и моја сестра Клара“, „Ја и моја сестра Тара“.

Тара Лекић ИЗ

ОШ Вељко Дугошевић